

Dames en hun smaak

Dames en hun smaak

Iedere dame heeft haar eigen smaak

Karel Westenwind

Dames en hun smaak

Copyright © 2024 Karel Westenwind.

Auteur: Karel Westenwind.

Coverontwerp: Karel Westenwind.

e-mail: Karelwestenwind@gmail.com

Paperback.

Vormgeving, redactie en lay-out:

Karel Westenwind.

ISBN: 9789403709727

Tweede druk.

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar worden gemaakt door middel van druk, fotokopie, geluidsband, elektronisch of op welke wijze dan ook, zonder schriftelijke toestemming van de auteur.

Disclaimer;

De inhoud van dit boek berust niet op waargebeurde gebeurtenissen.

Enige vergelijking met personen of situaties is toeval.

De auteur of de uitgever kan niet aansprakelijk worden gesteld voor de inhoud van dit boek.

Aan de inhoud van dit boek kunnen geen rechten worden ontleend.

Dames, vrouwen, wulps, door God geschapen.
Slechts één doel, het nageslacht.
Blijf vannacht toch bij mij slapen
Ik zal je geven wat jij van mij verwacht.

Voor alle vrouwen die ik heb bemind,
voor alle vrouwen, die jaloers zijn.

Inleiding.

Elk mens wil gelukkig zijn en om dat te bereiken kiest de mens een eigen manier van leven.

Dit boek gaat hoofdzakelijk over de “snoepfabriek” met de naam datingsite, met soms een sprongetje naar het gewone leven.

Of toch niet?

Eigenlijk gaat het boek gewoon over “het leven” en hoe sommige personen dat ervaren.

Waarom een boek?

Wel,

Ter leering ende vermaeck?

of,

Miscere utile dulci.

Is misschien een betere uitdrukking,

of gewoon.

Ter herinnering aan de schoonheid van het leven.

Veel leesplezier.

Karel Westenwind.

Inhoud

Inleiding	5
Introductie	9
1 Sjaan	19
2 Eva	21
3 Susanne	40
4 Lisa	63
5 Evelien	70
6 Katrijn	87
7 Sonja	93
8 Dieuwertje	95
9 Mieke	109
10 Lia	114
11 Liesje	119
12 Trees	124
Epiloog deel 1	132
Deel 2	133
13 Lena	134
14 Hansje	138
15 Netty	142
16 Melinda	150
17 Nellie	152
18 Helga	159
19 Daphne	168
20 Edith	181
21 Esther	185
22 Jolanda	196
23 Willy	211
24 Louise	220
25 Marga	223
26 Sien	239
27 Machteld	244
28 Dineke	246
29 Marjon	249
30 Trudy	253
31 Diane	261
Nawoord	271

Introductie.

Het begon op die ene regenachtige dag in de herfst.

Ik zat tegenover Joris aan het kleine ronde tafeltje in de kroeg aan de haven.

Buiten was het guur en woei de wind.

De toeristen die de kroeg in de zomer bevolkten waren al lang naar huis, zij waren alweer druk met het plannen van de volgende vakantie.

De kroegbaas was vrolijk zoals het hoort, hij was zijn glazen aan het politoeren en zorgde dat hij overzicht hield in zijn kroeg. Daarmee kon hij ook aan de wensen van zijn klanten kon voldoen.

Twee mannelijke gasten van middelbare leeftijd zaten aan de bar, zij waren druk met elkaar in gesprek over de wereldgebeurtenissen van dat moment.

Vader Abraham had gelijk gehad met zijn liedje, "In het kleine café aan de haven."

Als het aan de twee gasten lag die aan de bar zaten, dan waren alle wereldproblemen inderdaad tussen twee glazen bier opgelost.

Voor altijd!

Ik, Karel, had geen haast om naar huis te gaan en observeerde met genoegen het gedrag van de kroeggasten. Mijn boot had verwarming dus ik kon het gehele jaar door varen, maar in de kroeg was het ook warm en ik vermaakte mij daar ook.

De rondborstige vrouw met haar opgestoken blonde haar aan de kleine ronde tafel in de hoek, deed er alles aan om indruk te maken op het iele mannetje met zijn zwarte snorretje dat naast haar zat.

Hij kon zijn ogen niet van haar boezem afhouden en toen zij stiekem onder de tafel zijn hand pakte en die op haar knie legde als een teken om hem aan te moedigen, vielen zijn ogen letterlijk bijna uit zijn oogkassen en in haar décolleté.

Het was een mooi schouwspel van die twee aan dat tafeltje.

Zij voelden zich beiden onbespied en zij ging telkens een stapje verder. Nu opende zij nog een knoopje van haar blouse, haar borsten vielen bijna naar buiten.

Ik genoot altijd van dergelijke vertoningen.

Het schouwspel in de kroeg was vaak interessanter dan de televisie, bovendien had je in de kroeg geen vervelende reclames.

Als ik in de haven lag met mijn boot dan genoot ik ook van de bedrijvigheid van de werklieden.

Het vreemde volk en de enkele verdwaalde hoer die haar diensten aanbood aan eenieder van boven de achttien hadden altijd iets speciaals, iets exotisch.

Joris had ook geen haast. Joris zat tegenover mij aan het tafeltje. Wij dronken regelmatig een glaasje als wij elkaar tegenkwamen. Joris was gehard door het leven en genoot ook van de gezelligheid, maar ik wist dat Joris ook goed alleen kon zijn.

Hij praatte graag en had tijdens zijn werkzame leven en op zijn vele reizen veel meegemaakt.

Joris was een "Jack of all trades," zoals de Engelsen dat noemen.

Hij wist uit ervaring, als gevolg van de vele baantjes die hij had gehad, overal wel iets van.

Ik luisterde graag naar de vele verhalen van Joris en toen hij aan mij vroeg om zijn belevenissen op papier te zetten ging ik akkoord met zijn voorstel.

Joris begon te vertellen, intiem en zonder een blad voor de mond te nemen. Zoals mannen dat onder elkaar doen.

'Karel, zoals je weet ben ik een doorsnee man van middelbare leeftijd. Ik heb op het gebied van relaties de nodige ups en downs meegemaakt, maar heb altijd geprobeerd alles van de positieve kant te bekijken en zoveel mogelijk uit het leven te halen, zonder anderen te veel tot last te zijn.

Nadat mijn vaste relatie op de klippen was gelopen en wij in goed overleg ieder ons eigen weg gingen, merkte ik dat ik toch iets miste. Ik had het als alleenstaande man prima naar mijn zin, maar miste toch zo nu en dan het gezelschap van een dame op een meer regelmatige basis. Daarom besloot ik het avontuur opnieuw aan te gaan en een nieuwe partner te zoeken. Na enig onderzoek schreef ik mij in op enkele van de vele datingsites en besloot ik actief te gaan daten.

Ik moet je opbiechten dat ik veel potentiële partners heb ontmoet en daardoor ook in veel bijzondere situaties ben beland.

Het onderwerp vrouwen en relaties zou wat mij betreft een leerstoel aan de universiteit moeten zijn.

Wat betreft de liefde en verliefdheid geldt: liefde is als oorlog.

Neem nu Evelien.

Vaak denk ik nog met weemoed aan Evelien terug.

Ik zie dan hoe oorlog en liefde naast elkaar liggen in bed.

Niets is vreemd, alles kan, ook het niet ethische kan.

Iedereen bepaalt zelf de grenzen. Jaloezie en verliefdheid smelten in een.

De dief wordt bedrogen en het slachtoffer wordt dader. De roze bril van liefde, kleurt gifgroen van haat en afgunst.

De vele vlinders in je buik zijn gaan irriteren en doen nu vreselijk pijn.

Dat allemaal noemt men liefde.

Gelukkig heelt de tijd alle wonden en voor het geval er dames zijn die zich miskent voelen bied ik mijn excuses aan.'

Joris nam een slok van zijn bier en ging toen weer verder.

'Weet je Karel, vrouwen zijn vaak ondoorgrondelijk maar toch ook een open boek.

Een vrouw zal je in veel gevallen vertellen wat zij prettig vindt, maar zal je bijna nooit vertellen waar zij echt opgewonden van raakt.

Niet omdat zij dat niet wil vertellen, maar omdat zij dat vaak zelf ook niet weet.

Zij weet het pas als het er is.

Waar de vrouw van opgewonden raakt, daar moet jij als man achter zien te komen. Een minieme verandering van een aai over een bil, een borst of de rug van een vrouw, een verkeerd koosnaampje of een uitspraak die je zacht fluistert, kan het verschil maken.

Achteraf kan een vrouw je wel vertellen waarvan zij opgewonden werd, maar niet in alle gevallen zal dat bij een herhaling ook weer zo zijn.

Nee Karel, een vrouw vertelt jou in de basis wat zij prettig vindt, dat is het fundament. Het is jouw taak om daar een mooi en spannend huis op te bouwen en dat doe je aan de hand van de minieme signalen die de vrouw jou geeft, op elk moment van de dag, of de nacht.'

Joris hield even een pauze tijdens zijn uiteenzetting. Een glimlach vulde zijn gezicht. Ik kon zien dat hij herinneringen de revue liet passeren en vervolgde toen zijn verhaal.

‘Sommige dates blijven mij bij zo lang als ik leef, sommige dates wil ik zo snel mogelijk vergeten.

Het hele leven is ervaringen opdoen en leren Karel.

Elke date is en was een ervaring op zich.

En sommige dates? Die koester ik met warme gevoelens.

Met die lieve dames heb ik nog incidenteel contact, voor zover dat mogelijk is.

Ouder worden gaat immers vanzelf en mensen gaan helaas dood.

Beste Karel, ik zal je in alle openheid mijn verhalen vertellen en hoop dat jij mijn woorden goed op schrift kunt zetten.

Je zult versteld staan van de vele verschillende situaties die ik je zal vertellen.

Wel wil ik dat je elk avontuur in een apart hoofdstuk beschrijft, de vrouwen hebben er recht op.’

Joris was even stil, glimlachte in zichzelf en keek voor zich uit.

Daarna begon hij zijn avonturen te vertellen;

Onder het kopje 'Man zoekt Vrouw,' was mijn zoekprofiel op de website van het datingbedrijf geplaatst.'

De profieltekst was ingevuld.

'Vlotte man van middelbare leeftijd zoekt vlotte vrouw.'

Hallo, leuk dat je mijn profiel bekijkt.

Mag ik mij even voorstellen?

Ik ben een handige en sportieve man van 55 jaar, 1,78 meter, 73 kilo, donkerblond, met een atletisch postuur.

Ongetrouwd en zonder kinderen, met een baan in de juridische dienstverlening.

Ik ben op zoek naar een (lat) relatie met een sportieve (slanke) gelijkgestemde vrouw.

Kernwoorden zijn;

Niet roken, samen koken, gezond leven, sportief, empathisch, vrijheid in gebondenheid, hbo/universitair denkniveau, zwemmen, watersport, kamperen, 'het buitenleven' en wonen op het platteland, wandelen door stad en in de natuur, theater, musea, met een wijntje samen op de bank, knuffelen.

Dierenvriend, zonder huisdieren.

Eigen huis met tuin waar ik met veel plezier in vertoef.

De tekst bevatte een paar ruim te interpreteren woorden.

Op de website kon ik zien dat mijn profiel regelmatig werd bekeken door zoekende vrouwen, maar ik kreeg verder geen reacties.

Vrouwen zoeken niet, zij willen gevonden worden.

Ondanks de emancipatie was het dus aan mij om te reageren op de verschillende oproepen van dames op de site.

Die oproepen waren er in overvloed.

De ene vrouw was nog mooier dan de andere, maar ook de leeftijden varieerden nogal.

Slank?

Ja die waren er ook in overvloed, maar volslanke vrouwen waren er nog meer.

Ik bevond mij in het hart van de "snoepabriek", genaamd "datingsite."

Maar ook in een snoepabriek is het hard werken.

Bovendien is te veel snoepen ongezond en word je er dik van.

Ik moest alle profielen nalopen, alle foto's beoordelen uit de vele, ruim te interpreteren profielen en onduidelijke foto's. Daarna moest ik een keuze maken en een e-mail versturen waarin ik als een sollicitant mijn eigen profiel op de site moest gaan aanprijzen.

En dat is een zware baan. Wat zet je nu in zo'n e-mail?

"Mooie foto" is cliché, evenals "leuk profiel."

Ja wat zocht ik eigenlijk?

Ik zocht een vaste relatie, gezelligheid, maar wilde mijn vrijheid ook niet missen.

Ik zocht plezier, spanning en uitdagingen.

Ik wilde van al het lekkers proeven, maar vooral niet te veel.

Alles met mate.

Genieten in vrijheid en mij vrijwillig binden in een vaste relatie.

Met andere woorden, mijn leven was *mijn* leven en als er in mijn drukke bestaan nog een beetje ruimte over was, dan zou er misschien ruimte zijn voor een partner.

Hoe meer gezamenlijke interesses, hoe meer slagingskans.

Natuurlijk was ik bereid om ook water bij de wijn te doen, je past je aan want je wilt graag een relatie.

Echter water bij de wijn betekent zeker niet wijn bij het water!

De wijn moet nog wel drinkbaar blijven.

Samen koken, samen boodschappen doen, elkaar helpen waar nodig, samen naar het museum en samen slapen, maar niet elke dag!

Alleen wakker worden met je zelfgemaakte kopje koffie en cracker met kaas, in je luie stoel voor de televisie, kijkend naar het journaal. Dat wil je toch ook niet missen?

En samen boodschappen doen en elkaar helpen waar nodig?

Ja prima, maar je wilt geen kostwinner zijn in een vreemd gezin en ook de titel van "vaste klusjesman," is niet begerenswaardig.

Zelfs niet als het letterlijk een "K", klus is.

Ook dat moet immers van twee kanten komen.

Ik besloot daarom om alles over mij heen te laten komen en af te wachten.

Al snel kwam ik tot de ontdekking dat er in de "dating wereld," veel duidelijke uitdrukkingen, onduidelijk kunnen worden uitgelegd.

"Hbo-niveau" betekent onder andere, "heb bouwkundige ondersteuning nodig tijdens het klussen aan mijn woning."

Een interpretatie van “werkt in het wetenschappelijk onderwijs,” kan zijn, interieurverzorgster op een universiteit.

Niets mis mee uiteraard, alleen vraag ik mij dan wel af of je met die persoon een diepgaand juridisch probleem kunt bespreken?

Met name, omdat de profieltekst van de dame in kwestie vol staat met taalfouten.

“Dierenvriend,” ook zo’n mooi woord.

Er zijn dames met tien katten en twee honden. Natuurlijk fijn voor die dieren, maar de zeilboot waar ik mee vaar is geen Ark van Noach.

Overigens heb ik het ook meegemaakt dat “dierenvriend” betekent, dat je elke dag biefstuk eet.

Het is maar van welke kant je het bekijkt.

De laatste uitdrukking die ik hier nog even wil noemen, is de uitdrukking dat de persoon van “knuffelen” houdt.

Nou, ook daar kun je alle kanten mee op. Ik heb het meegemaakt dat het niet specifiek in de profieltekst stond vermeld, maar dat mij later bleek dat de spetters er letterlijk vanaf vlogen.

De dame in deze zaak had het beter vetgedrukt met hoofdletters vooraf wel in haar profieltekst kunnen melden.

Niet dat ik er vies van ben, ik hou wel van “nat,” maar sommige mannen zijn daar misschien wel vies van.

Ook heb ik dates gehad met dames die het woord knuffelen overduidelijk hadden genoemd, maar die zo’n zuur gezicht trokken, dat je het wel naliet, om ook maar een kusje op de wang te geven als je afscheid nam na het derde avondje uit.

Elke date had een standaard recept.

De date begon altijd met een e-mail, of met een whatsapp bericht, dan een telefoongesprek en daarna een korte ontmoeting.

In een enkel geval bleef de date al steken bij de eerste e-mail, het tweede telefoongesprek, het derde whatsapp berichtje of een uur voor de afspraak.

Ik heb het nooit meegemaakt dat de vrouw in kwestie niet op de afspraak kwam, maar ik weet dat er vrouwen zijn geweest die wel voor niets op een afspraak zijn gekomen.

Hoe ik dat weet? Vul dat zelf maar in.

Liefde en verliefdheid kunnen hard en meedogenloos zijn.

Het kan je blik vervormen en je dingen laten doen die jij eigenlijk niet wilt, het heeft daarmee scherpe en ook gevaarlijke kanten.

Daarom is verliefdheid met alles er omheen zo fijn en zo spannend.

Soms, heel soms, was er iets speciaals.

Dan was de aantrekkingskracht zo groot, zo overduidelijk en droop de sensualiteit ervan af wanneer de blikken elkaar kruisten op het terras, in de trein, tijdens het boodschappen doen in de supermarkt, op het strand.

Dan las je in haar ogen;

‘Ik wil dat je mij neemt, zie jij niet dat ik mij hier en nu voor jou tentoonstel? Ik geef je nu de kans om je aan mij te verlustigen, ik sta in brand en wil dat je mijn brand blust!’

In die speciale gevallen was het een zeer delicate zaak om gedoseerd de juiste signalen terug te zenden.

Soms moesten die signalen ook een beetje worden “gecodeerd” om de ander nog begeriger te maken en de spanning op te laten lopen, of om tijd te rekken.

In een heel enkel geval reageerde ik niet op een dergelijk signaal. Dan deed ik net of ik het niet gehoord of gezien had of gewoon omdat ik arrogant was, of obstinaat.

Dan vond ik het juist spannend om niet te reageren en wist ik dat de vrouw in kwestie teleurgesteld zou afdruppen.

In een enkel geval had ik daarna spijt en wist ik dat ik mijn kans had verspeeld. Helaas, zo is het leven.

Tijdens de eerste date bepaalde de situatie bijna altijd hoe het verloop was. Soms ergens eten, samen koken, een korte knuffel of een hele lange en drijfnatte knuffel.

Daarna ga je langzaam je date echt leren kennen en na verloop van tijd begin je te begrijpen wat de uitdrukkingen in haar profiel nu echt voor haar betekenen.

Dan ontdek je vaak ook de diepere betekenis van bijvoorbeeld de woonsituatie, of de dreigende verplichting tot verhuizen, haar

werkzaamheden, of geen werkzaamheden, de kinderen waar ze geen of juist wel contact mee heeft.

De scheiding die ze heeft meegemaakt en wel, of nog niet heeft verwerkt. Het overlijden van haar partner, het verdriet en gemis.

Haar zoektocht naar een surrogaat partner om haar eerdere verlies te verwerken, noem maar op.

Ieder mens heeft geheimen en mijn dates?

Die hadden veel geheimen, heel veel.

Je leert mensen pas kennen als je een tipje van de sluier hebt kunnen oplichten en zelfs dan nog sta je iedere keer weer voor verrassingen.

Dat gold natuurlijk ook voor de andere kant. Was ik wel het juiste surrogaat voor de ex-partner van mijn date, zullen veel dates zich hebben afgevraagd. Vaak bleek dat dit niet zo was.

Maar hoe kom je dan van zo'n man af?

Ik was altijd makkelijk, ik vertelde het gewoon, recht voor zijn raap. Maar veel vrouwen hebben daar hun eigen, soms vreemde manieren voor.

Geen tijd, drukke bezigheden, hoofdpijn, een ex-vriend die terug is gekomen.

Deed dat pijn bij mij? Nee, meestal niet, maar soms wel. Dat hoort ook bij het spel.

Leven is immers genieten en plezier maken en soms?

Soms jezelf verlustigen in de snoepfabriek.

Maar ook pijn lijden. Want laten wij eerlijk zijn.

Pijn kan ook fijn zijn en verhelderend werken, mits natuurlijk ook met mate, net als de snoepjes uit de dating fabriek.

1 Sjaan.

Met Sjaan had ik in eerste instantie een e-mail contact waarin ik direct mijn telefoonnummer gaf en het voorstel deed om te bellen of te videobellen, zodat je elkaar een heel klein beetje kunt leren kennen. Voor dat doel had ik een prepaid telefoonkaart van een euro aangeschaft.

Maar wat vraag je dan Karel? Wat zeg je dan in zo'n videogesprek?

“Mooie lippen, mooie oren of een mooie neus?”

Of zeg je dat je stapelverliefd bent en vraag je of zij meteen bij jou intrekt, zodat jij voor haar voor de rest van jouw leven kunt zorgen?

Nee.

Je vertelt elkaar wat je op dat moment kwijt wilt en je vraagt wat je op dat moment wilt weten, zonder indiscreet te zijn.

Dat deed ik dus ook bij Sjaan.

Het antwoord kwam al redelijk snel na een paar whatsappjes en het eerste telefoongesprek.

Het luidde letterlijk als volgt:

‘Joris,

Ik wil even terugkomen op al die gesprekken via de app.

Ten eerste viel je mij een beetje tegen toen je mij belde en naar mijn persoonlijk, uiterlijk en uitstraling ging vragen.

Als jij mijn profiel goed had gelezen dan had je mij dit allemaal niet hoeven te vragen.

Ik vertel in mijn profiel eerlijk hoe ik er uitzie en hoe ik ben.

En dan wou je snel afspreken, in eerste instantie was het de woensdagavond op een rot-klok van 18.00 uur, maar die heb ik gecancelled want ik werk altijd op woensdagavond in het buurthuis en die mensen rekenen echt op mij. Maar goed ik zei tegen je dat ik probeer de week erop vrij te vragen en dat was mij gelukt.

En dan zeg jij tegen mij in een app dat je zaterdag terug zou komen op die afspraak, al met al geen bericht van je gehad.

En dan ineens kom je maandag met de mededeling dat de afspraak niet door kan gaan, ik baalde want ik had vrij genomen.

En dan ineens probeer je in allerlei bochten toch een afspraak met mij te maken.

Maar ik heb best een drukke agenda, ik ben best flexibel, maar dat is meestal in het weekend.

Maar goed ik zei tegen je dat ik ook a.s. zondag kan, krijg ik een app van je dat het goed is en dan wel om 17.00 uur en dan alleen een kop koffie erbij en dan snel kennis maken en dan naar huis, nou sorry, dit tijdstip vind ik niks, en het is geen speeddate en geen boer zoekt vrouw waar je maar ff de tijd hebt om elkaar te zien en te spreken, en als jij volgens het boekje je date wil hebben dan zoek je toch maar een ander.

Ik maak geen afspraken met een man volgens het boekje en ook niet op de onmogelijke tijden.

Ik zie van alles af en succes met het vinden van de juiste partner.

Sjaan

Tja Sjaan, een eerste afspraak is slechts om kennis te maken, om te onderzoeken of een tweede afspraak een kans maakt.

Niet om te trouwen en ook niet om te neuken.

Als je geen eerste ontmoeting wilt dan is een kort berichtje naar mij voldoende.

Verontschuldigingen zijn niet nodig en verwijten zijn slecht voor je gezondheid.

Veel succes Sjaan.

2 Eva.

Eva was een verhaal apart, soms denk ik nog met weemoed aan haar terug als ik haar foto toevallig tegenkom op mijn computer.

Ik had het profiel van Eva op de datingsite gelezen en haar foto zien staan.

Blond kort haar, een normaal postuur en een vlotte uitstraling.

De tekst in het profiel leek te mooi om waar te zijn net als de afstand en het opleidingsniveau.

Ik was ook nu weer voorzichtig, want papier is geduldig. Wel gaf ik haar zo snel mogelijk mijn telefoonnummer in de e-mail die ik naar haar stuurde. Uiteraard in eerste instantie het prepaid nummer.

De dag nadat ik haar een e-mail had gestuurd kreeg ik antwoord, daarna ging het snel. Zij gaf mij haar telefoonnummer en nog diezelfde avond hingen wij aan de telefoon en hadden we een prettig gesprek.

'Kun je iets over jezelf vertellen? Wat doe je in je dagelijks leven en wat zoek je in een man?'

'Hi hi... Ik zoek gezelligheid, ben sportief, hou van watersport en van hardlopen. Wat zoek jij in een vrouw?'

'Ja, eigenlijk ook gezelligheid, watersport en natuur. Ik hou ook van fotografie in de natuur. Kun jij jezelf beschrijven? Of vraag ik nu te veel?'

'Je hebt mijn foto's toch kunnen zien? Wat wil je dat ik verder over mijzelf vertel? Ik heb geen grote en geen kleine borsten, een normaal postuur en verder moet je maar zien als wij elkaar ontmoeten. Of wil je videobellen?'

Eva overviel mij een beetje met die vraag.

'Eh... ja, ik heb je foto gezien op de site maar die is nogal vanaf een afstand gemaakt.'

Haar foto's waren niet echt duidelijk en bovendien wist ik dat foto's vaak een vertekend beeld geven.

'Videobellen is prima, maar ik ben niet geschoren en sta op het punt om naar bed te gaan. Is dat een probleem?'

'O, dat geeft niet hoor, hi hi.' Eva klonk een beetje uitdagend.

Snel schonk ik mijzelf nog een kopje koffie in en nam ik plaats in mijn luie stoel.

Al vrijwel direct kreeg ik een 'Whatsapp' oproep en zag ik het gezicht van Eva op mijn scherm.

Even twijfelde ik.

Deed ik er wel goed aan? Het was wel spannend en daar deed ik het toch voor?

‘Met Joris.’

Het gezicht van Eva leek op de foto die ik van haar had gezien.

De stem herkende ik meteen, het leek wel of wij elkaar al jaren kenden, een vertrouwd gevoel.

Haar lachende en ondeugende ogen keken mij recht aan. Haar rode lippen glommen in het licht van het telefoonscherm. Zij had ze waarschijnlijk nog even gestift voordat ze mij zou bellen.

‘Begin jij met vertellen, of zal ik beginnen?’ vroeg ik haar.

‘Begin jij maar. Ik ben erg benieuwd naar jouw manier van leven en waarom je op mijn profiel hebt gereageerd’, was haar korte antwoord.

‘Eh ja, mijn naam is dus Joris.’

Ik was even sprakeloos, terwijl ik toch altijd goed uit mijn woorden kan komen. Het gezicht en de blik van Eva, maar vooral haar wulpse glimlach met de rode lippen leidde mij te veel af.

Snel herpakte ik mijzelf en begon ik mijn verhaal te vertellen.

‘Sinds vijf jaar gescheiden, geen kinderen, baan in de juridische dienstverlening op hbo-niveau. Twee kortstondige relaties gehad, helaas waren die niet blijvend.’

In werkelijkheid was ik al tien jaar zonder partner, maar tien jaar is te lang. Dan ben je of een loser of een playboy.

Die twee relaties waren in werkelijkheid vijf relaties van langer dan een maand in de afgelopen zeven jaar.

De vele kortdurende relaties van enkele weken, in de afgelopen tien jaar rekende ik maar niet mee.

Maar ook dat vertel je niet, dat schrikt af. Zelfs als je vertelt dat je altijd ‘safe’ vrijt en regelmatig een soa test hebt gedaan, terwijl je wist dat dit eigenlijk niet nodig was.

‘Ik werk nog vier dagen in de week en ga over twee jaar vervroegd stoppen met werken.’

Eva luisterde aandachtig met een glimlach rond haar mooie rode lippen.

‘In mijn vrije tijd besteed ik veel tijd aan wandelingen met mijn camera en aan mijn zeilboot. Het zou leuk zijn als je van zeilen houdt en fotografie ook leuk vindt, dan kunnen wij elkaar versterken.’

Ik zag op het scherm hoe haar ogen reageerden toen ik het woord “fotografie” noemde.

‘Met de blik die ik nu in jouw ogen lees, wil ik graag een portretfoto van je maken, mag dat?’ vervolgde ik.

‘Ja hoor je mag een portretfoto van mij maken. Ik ben ook gek op fotografie met mijn ex-man heb ik veel gefotografeerd en soms ook geposeerd. Bovendien kom ik van oorsprong uit Friesland, daar heb ik veel gezeild. Mijn ouders leven nog en wonen in Friesland, bij Heerenveen. Ik werk in de gezondheidszorg en werk ook vier dagen in de week. Soms heb ik een nachtdienst en een weekenddienst dan ben ik daarna een paar dagen vrij.’

Eva was open over haar leven en gaf mij een uitgebreid verslag in vogelvlucht.

‘Morgen overdag, ben ik ook vrij als je wilt dan kunnen wij afspreken lijkt je dat wat? Ik wil je graag in het echt zien, hi hi,’ vervolgde Eva haar verhaal.

Nog even, dan zou ik zeker verliefd kunnen worden op Eva en haar wulpse lachje.

Haar ogen toonden een twinkeling die ik vaker bij vrouwen had gezien als zijde sfeer prettig vinden.

Voor mij steeg de spanning en ik was ervan overtuigd dat bij Eva ook de spanning steeg.

‘Morgen aan het eind van de middag, zo rond een uur of vier, zou ik wel kunnen. Een korte wandeling en een kopje koffie op een terras? Zullen we afspreken bij de Witte Bergen in Laren?’

Dan kunnen wij daarna een stukje op de heide gaan wandelen. Ik rij in een witte Volkswagen Golf en jij?’ stelde ik voor aan Eva.

‘O, ik kom met een grijze Peugeot 208. Spreken we dan af bij de ingang van het hotel?’ was haar antwoord.

Het ijs was gebroken en de afspraak gemaakt. Ik keek terug op een vrolijk gesprek met een lieve dame.

Nog diezelfde avond kreeg ik een appje van Eva waarin ze mij bedankte voor het gezellige gesprek. Als bijlage twee foto's waarop zij duidelijker stond afgebeeld, in badpak op het strand.

Eva had een mooi figuur, slank met voldoende rondingen zoals veel mannen dat willen.

Ik besloot dat ik niet kon achterblijven en stuurde een foto waarop ik op mijn boot lag te zonnen. De foto toonde niet veel blote delen van mijn lichaam, maar toonde wel een sportief lichaam.

Direct kreeg ik een appje met een kloppend hartje en een knipoogje. Ik reageerde meteen op het appje met twee rode lippen als zijnde een kus.

De volgende morgen was ik vroeg wakker. Ik stuurde haar een appje waarin ik haar een goede morgen wenste en waarin ik vroeg of zij goed had geslapen.

Direct kreeg ik een antwoord, Eva had slecht geslapen en lag nog in bed.

'Bellen?', vroeg ik haar met een knipogend emoji.

'Ben niet opgemaakt.'

'Geeft niet,' was mijn korte antwoord.

Even later zag ik haar onopgemaakte gezicht in het scherm van mijn telefoon verschijnen. Eva lag nog in bed met haar boezem half onder het dekbed.

'Nog in bed? Heb je geen nachttjapon aan?'

'Nee ik slaap altijd naakt', was haar korte antwoord met een glimlach.

'Ik ben benieuwd wat er onder het dekbed zit,' merkte ik brutaal op.

'Jij mag wel even gluren hoor,' sprak Eva lachend terwijl zij het dekbed iets naar beneden schoof, waardoor ik haar volle borsten en haar buik kon zien.

Ik schrok ervan, dit had ik niet verwacht.

Eva streelde met haar hand over haar buik en over haar borst.

Ik zag dat het haar opwond.

Die middag om vier uur zat ik in mijn auto op het parkeerterrein van het Van der Valk in Laren.

Ik had mijn auto zo geparkeerd dat ik een goed overzicht had op de binnenkomende auto's en precies op tijd zag ik een grijze Peugeot komen aanrijden met daarin de contouren van Eva. Ik stapte snel uit

mijn auto en liep naar de ingang van het hotel en twee minuten later kwam Eva aanlopen.

Een knappe sportieve vrouw van middelbare leeftijd. Haar postuur normaal en atletisch zoals dat vaak wordt omschreven in de profielteksten van de datingsites.

Zij was iets kleiner dan ik, het donkerblonde haar halflang geknipt. Haar strakke spijkerbroek sloot als een schil om haar lichaam en haar witte blouse toonde al haar vormen. Zij bezat alle vrouwelijke vormen die een vrouw een vrouw maken en die een vrouw aantrekkelijk maken voor de man.

Toen zij mij zag zwaaide zij en met haar lachende blik en rode lippen kwam zij op mij af, het voelde alsof wij elkaar al jaren kenden.

'Joris, klopt dat?'

'Ja, dat klopt, Eva?'

Ik legde mijn beide handen op haar schouders en automatisch gaven wij elkaar eerst een kus op de wang en daarna een kus op de lippen.

'Koffie?'

'Ja lekker.'

Samen, liepen wij de lobby in van het hotel-restaurant.

'Valt het mee of valt het tegen?', vroeg ik haar, toen wij eenmaal in een stil hoekje naast elkaar op een bank achter een tafeltje hadden plaatsgenomen.

Als een verliefd stelletje zaten wij nu half gedraaid naar elkaar toe op de bank. Mijn linkerknie raakte haar rechterknie.

'Hm, ik had dit wel verwacht, je hebt een lekker kontje,' sprak zij zachtjes.

Haar uitdagende blik sprak boekdelen, ik hield van haar directheid.

'En ik? Valt het mee?' vroeg ze mij, met de wulpse glimlach die haar voor mij zo aantrekkelijk maakte.

Haar rode lippen benadrukten haar sensualiteit nog eens extra.

'Prachtig figuur, mooie lieve glimlach en mooie borsten. Hoewel ik die nog niet in het echt heb gezien en dat wel graag zou willen.' Gooide ik er brutaal uit terwijl ik benieuwd was naar haar reactie.

Eva likte even met het puntje van haar tong over haar lippen.

'Misschien komt dat nog wel,' sprak zijzacht.

'Eh..., we weten al wel veel van elkaar, maar wij kennen elkaar nog niet denk ik.'

Ik begon het gesprek een beetje zakelijk en onpersoonlijk.

‘Zoals ik al zei, vind ik je heel aantrekkelijk en ik denk dat er wel een klik is, maar ik ben natuurlijk wel ook benieuwd naar, hoe jij in het leven staat. Zal ik beginnen, of begin jij? Of zullen we beiden vertellen over onszelf?’

‘Wij kunnen natuurlijk ook aan elkaar vertellen wat de eerste indruk is van de ander.’

Eva zag mijn brede glimlach en reageerde direct.

‘Als ik je nu vertel wat ik denk dan krijg jij rode oortjes denk ik.’
Zij tuitte haar lippen en keek mij recht in mijn ogen. Het puntje van haar tong werd weer zichtbaar en ik kreeg een erotisch gevoel in mijn buik en kruis.

‘Probeer eens?’

‘Nou, eh..., een mooie man, sterke armen, lekker kontje, nog alle haar op zijn hoofd, een beetje grijs, een lachend gezicht.’
Zij vervolgde.

‘Geen straf om in de ochtend samen mee wakker te worden. Als jij nu ook nog lief bent en goed kunt zoenen dan is alles okay. Natuurlijk hoop ik dat wij samen veel plezier kunnen maken. Ik houd van de natuur, van fotografie, hardlopen, wandelen, zwemmen en genieten van het leven.’

Eva bukte even om een slokje van haar koffie te nemen, tegelijkertijd gaf ze mij een inkijkje in haar decolleté, daarna ging zij verder.

‘Mijn ex fotografeerde net als jij ook graag en ik sta op veel van zijn foto’s. Ook erotische foto’s vind ik leuk en spannend om te doen. Ik eet en leef bewust en werk om te leven, ik leef niet om te werken. Nu jij.’

Eva had haar zegje gedaan en mij in een notendop haar wensen verteld. Nu was het mijn beurt.

‘Ja, nou, ik denk dat ik niet achter kan blijven,’ begon ik.

‘Jij bent een aantrekkelijke vrouw, goed figuur, netjes verzorgd en jij lijkt mij heel lief. Jouw hobby’s sluiten aan bij mijn hobby’s dus ik denk dat dit wel goed zit.

Ik leef bewust maar kan ook wel zo nu en dan een uitspatting hebben. Ik hou van alles wat jij beschrijft en zou je erg graag voor de lens willen hebben, dat lijkt mij bovendien heel spannend. Ik hou van knuffelen, maar dat had je al begrepen. Daarom zou ik nu graag mijn armen om jou heen willen slaan, maar dat is hier een beetje moeilijk.’